

художник
Юлія Пилипатіна

Таїс Золотковська

Ай-Кім! морозиво для Лесі

Видавництво «Моноліт»

Дніпро - 2018

— Ай-кім! — пролунало з кухні.
Леся розплющила очі й потягнулася. За вікном сяяло лагідне ранкове сонце. Гілки яблуні постукували у вікно, нагадуючи, що час снідати.

«Ай-кім!» Леся знала, чого вимагає молодша сестричка.

Ніна стояла біля холодильника, підперши кулачками боки, і притупувала босою ніжкою.

Мама повинна підкоритися, бо інакше...

— Ай-кім! А-а-а-а! — крик перейшов у плач.

Леся розчула заспокійливе бурмотіння мами, бідкання бабусі та сміх дідуся. Він єдиний, хто завжди перебував у доброму гуморі.

Коли всі перейшли з кухні на подвір'я, Леся сповзла з ліжка й попрямувала до ванної чистити зуби.

Родина влаштувалась у садочку навколо старого дерев'яного стола, у центрі якого стояла тарілка зі стосиком рум'яних млинців і пляшка кленового сиропу. Пахло какао та кавою.

— Нарешті ти прокинулася, — сказала бабуся, побачивши Лесю. — А мені краще не спати до дев'ятої, так можна і...

— Спізнитися на сніданок! — додав дідусь, сьорбаючи каву.

— Ай-кім! Хоцю ай-кім! — Ніна грюкала ложкою по столу, намагаючись вимовити англійською слово «морозиво».